

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp F. butoraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapi délután
9-11 óra között,
Bolonya, Ester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművelői ide küldendők.
Írázatok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor)
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirme-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek és ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszúasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent
ágotai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lípót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G
L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

143. szám.

Brassó, Szombat, december 17-én.

III. évfolyam 1887.

A csehek tüntetése.

Budapest, 1888. december 14.

(1.—) A cseh politikusok és kereskedők már egy fél év óta következetes agitációt fejtenek ki minden ellen, a mi magyar. Hazafiatlannak nyilvánítják mindazt, a ki magyarországi terményt vagy árut mer vásárolni, — szóval élére állították s még folyton állítják a viszonyt csehek és magyarok között.

Politikai okokból eredő gazdasági háboru ez, az egy monarchia kötelékébe tartozó két nemzet között. Nem is annyira a politikai okok azok, melyek e mozgalmat eredményezték, mint inkább egyes agitátorok szereplési viszketége, kik maguk előnyére akarván felhasználni a magyar kormányt a kereskedelmi és vámszövetség tárgyalásaiból folyt győzelmét, felzaklatják a kedélyeket; másrészt viszont az egész beteg mozgalom csak a cseh kereskedők haszonlesésére vezethető vissza, kik hódolnak a közmondásnak: „inter duos litigantes tertius gaudet.“ És valóban, a cseh kereskedők meggyárosok e tekintetben jól számítottak, mert ennél jobb reklám s ennél nagyobb presszió a cseh termékek s gyártmányok érdekében nem is képzelhető.

Erről az oldalról tehát elérték az agitátorok céljukat. Csak hogy a megindult ár utjában egykönnyen meg nem áll. A part, melyet eddig csak lassan mosott, most nagy mértékben szakad s elvégre a csehek azon fogják magukat észrevenni, hogy az ár nagyon is messze ragadta őket, sokkal tovább, mintsem ők maguk csak sejtették volna.

Arra nem gondolnak, hogy a cseh gyárosok keserű tapasztalatokat fognak nyerni, ha egyszer a magyar közönség, mint Csehország nagy iparának legnagyobb fogyasztója, ezen meg gondolatlan agitációt retorziókkal viszonozza; ha a magyar közönség a magyar közmondás szerint cselekednék: a milyen az „ad-jon isten“, olyan a „fogadj isten“ s hátat fordítana a cseh iparnak, a minek különben csak a mi iparunk venné hasznát. A cseh posztó-, üveg-, vászon- és agyagiparra nézve ez olyan végzetes csapás volna, melyet aligha egyhamar kiheverhetne.

Jutalomnak ez nagyon jó volna. Az országos iparegyesület már foglalkozott is e kér-

déssel. Csak vár meg, a míg a csehek agitációja szélesebb körben terjed, hogy azután itthon is megindítsa a megtorló mozgalmat. Fogják-e ennyire juttatni a cseh tulzók, vagy nem-e, azt nem tudjuk. De annyi minden-esetre tény, hogy nem mi fogjuk kárát vallani.

Azonban a cseh ultráknak nem elég a tüntetés Magyarország ellen. Ők a németek ellen is tüntetnek. A németek elleni gyűlölet és elkeseredés soha a csehek közt ily mérveket nem öltött s nagyon félő, hogy ott kitörésre fog kerülni a csehek és németek közt. S hogy ott is aligha a csehek lesznek a győztesek, az valószínű. A csehek sokkal élesebbé tették a nemzetiségi kérdést, mint valaha volt. Sőt lelketlen izgatók égő kanóczot dobtak a munkások közé is, kikről köztudomásu, hogy már helyzetüknél fogva is többnyire a szenvedély hatalma alatt állanak. Lelketlen izgatók felakarták bujtogatni a munkásokat a németek ellen. A leggyalázatosabb eszközöktől sem riadtak vissza. A felebarát vére sem undok eszköz nekik önző céljaik elérésére. Mert hogy munkás zavargás, mint általában minden zavargás, vért kíván, az természetes.

Amde — s ez tiszteletére legyen mondva a csek munkáspártnak — a cseh munkások józonnabbak és higgadtabbak, semmint azon lelketlen izgatók. A dolog elől ki nem térhetek s úgy látszik, nem is akartak. Egyszerre akartak végezni vele. Munkásgyűlést tartottak, tanácskozva arról, minő állást foglaljanak el a nemzetiségi mozgalommal szemben. Egyik vezetőjük hevesen kelt ki az izgatók ellen. „A munkás — ugymond — nem hagyja magát politikai tüntetésekre felhasználni oly célból, hogy staffageja legyen a kereskedőknek, kik a nemzetiség czége alatt csakis tüzetet akarnak csinálni. Ha a munkások más nemzetiségekkel szemben tisztességesen viselik magukat, úgy ez a munkások műveltségéről fog tanuszkodni. A leghatározottabban kijelentjük, hogy a nemzetiségi bujtogatásokban nem találjuk örömlünket.“

Valóban jellemző a cseh munkáspártra, hogy nem akadt egy hang, mely ellenkező véleményen lett volna. Lelkesedéssel mondták ki e határozatot. Nem szégyenlik meg magukat azok az izgatók az egyszerű, minden mű-

veltséget nélkülöző gyári munkásoktól, hogy ezek tanítsák őket tisztességre? — Valóban szomorú dolog ez a cseh intelligenciára, hogy a tömeg, mely másutt oly alkalmas eszköz a zavargások provokálására, melynek csak egy szikra kell, hogy lángra lobbanjon, — hogy az tanítsa az intelligenciát s az proklamálja a világnak a cseh intelligencia gyalázatát. Mert hogy a nemzetiségi ellenszenv indokolatlan, szítása gyalázat, az talán kétséget sem szenved.

Talán kijózanodnak a cseh ultrák a munkások leczkéje által.

Külpolitikai szemle.

Brassó, decz. 16

Berlinben teljes összhangzásban a szövetséges hatalmakkal, a helyzetet változatlanul tartják. Ama körülménnyel, hogy Oroszország fenyegető jellegű intézkedéseiben szünet mutatkozik, szemben áll az a másik, az előbbi ellensúlyozó körülmény, mely szerint eddig semmi jel sem vall arra, hogy a határtartományokban Ausztria-Magyarország hátrányára orosz részről megingatott erő egyensúlyát Oroszország tényleg helyreütni akarná; ez oly tény, a melynek jelentősége teljes voltát a szépitgető orosz sajtóbeli nyilatkozatok még akkor sem enyészthetné el, ha e nyilatkozatok nagyobb hitelességű organumokban jelentek volna meg mint eddig.

Ama köröket, melyek attól tartottak, hogy Ausztria-Magyarország indokolatlan optimizmusra hajlik, megnyugtatta a Bécsben tartott újabb katonai értekezlet hire a feszült értekezlet eredményéről. Az orosz kormánynak Londonon át jelzett békés jellegű nyilatkozatától nem remélnek valami nagy eredményt. Itt csak akkor találnak indokoltaknak a helyzet kedvezőbbre való alakulásába vetett reményeket, ha Oroszország az általános megnyugvás érzetének felkeltéséhez nem csillapító nyilatkozatokkal, hanem a csapatok visszavonulásával járulna közre azonban nem igen hiszik, hogy Oroszország részéről ily lépés várható legyen s azért itt a helyzetet minden nyilatkozatok dacára, most is, miatt annak előtt, e komolynak tekintik.

Az orosz csapatösszpontosításokra vonatkozólag a „Times“ római levelezője a következőket sürgönyzi lapjának: „Oroszország az osztrák-magyar monarchia határán tetemes csapatokat vonván össze, az itteni jól értesült körökben kétségtelennek tartják, hogy ezen intézkedések egyenesen háborus jellegűek s fenyegetik

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Georgia utolsó királynéja.

— Történelmi vázlat. —
Wille után.

Ázsia egyik legszebb és leggazdagabb tartománya, átszelve a Cur- s számos mellékfolyójától, és azon a Kaukázus által elválasztva Oro-zországtól: Georgia. Lakóin legtisztábban nyilvánul a kaukázai faj jellege. Rendkívüli testi szépséggel megáldott nép, mely évszázadokon keresztül szép keleti hazája elzárkózottságában a legcsekélyebb szerepet sem játszott a történelemben, de a múlt század végén és a jelen század elején hirtelen magára vonta a történetírók figyelmét. Ama festői tájak békés völgyei egy dráma színterévé váltak, melynek eseményei telvék hősiességgel, melynek hazája szabadságának visszanyerésére irányuló harcrai alkalmasok valának, költőket lelkesíteni s történészeket foglalkoztatni. Időnként az események annál regényesebb alakot öltének, mert azok közepontja egy nagy- s nemeslelkű királyné vala, a kinek tragikus sorsa élénk részvételt keltett mindenütt.

A 18. század második felében a georgiaiak, mint a szomszédos keresztény népek is, rendkívül nagy mértékben voltak kitéve a határos persák és törökök támadásainak. Ennélfogva annyira elgyengültek, hogy nem voltak képesek ellenállást kifejteni. Ennélfogva

Oroszországhoz fordultak segélyért, mely viszont szívesen ragadta meg az alkalmat, hogy a virágzó szomszédállamot polypkarjai közé vegye. A czár seregei rögtön bevonultak Georgiába — „hogy megóvják azt a félhold ellen.“

Oroszország mindenekelőtt megerősítette a különböző kisebb fejedelmeket s. p. a georgiai imiretiai királyt, migréliai Dadiant és Guriél Battonit. Csakhamar azonban azon meggyőződés kerekedett fölül, hogy a sok herceg nemhogy megszilárdítaná a békét, hanem ellenkezőleg állandóan viszálykodnak egymással — hátrányára az ország — s közzónak. A szentpétervári udvar ennél fogva erőszakos rendszabályhoz nyult, a mennyiben egyszerűen felfüggesztette Georgia ezen egyes fejedelmeit s Oroszország fővárosába helyezvén át őket, tisztességes nyugdíjat adott nekik. Tsitianoff herceg tábornok, Georgia és Kachetia királyi házá-
nak rokona, a ki azonban nagyon vonzódott Oroszországhoz, nevezetett ki Georgia főkörmányzójává s egyidejűleg az országban tartózkodó orosz hadnak fővezérévé.

XIII. György georgiai királynak — a ki 1800. december 28-án halt meg — özvegye, Mária, ez időben Tiflisben lakott. A királyi özvegy egészen egyedül, elhagyatva állott hét gyermekével. Uralkodóháza teljes elzüllesztésének komor gondolata, valamint hazája függetlenségének elvesztése, melyen annyi szeretettel

csüggött, súlyosan nehezedett lelkére. Egyetlen utolsó kívánsága az volt, hogy hazájában maradhasson s ott hallhasson meg. Az orosz kormány megengedte ezt. De nemsokára már aggályosnak találta az özvegy királyné tartózkodását előbbi alattvalói között. Ugy tetszett, mintha ezek rajongásig ragaszkodnának az özvegy királynéhez s titkos intézkedéseket tennének, kivonni őt az oroszok felügyelete alól oly helyre, mely még nem volt általuk megszálla.

Tsitianof tábornok figyelemmel kísérte a királyné minden mozdulatát, mert sokkal jobban ismerte a szép királyné szenvedélyes jellemét, semhogy attól ne tartott volna, hogy népét könnyű szerrel lelkesíthesse Oroszország elleni fellázadásra. Ennélfogva sürgősen ajánlotta az orosz kormánynak, ne tölje tovább, hogy a királyné hazájában tartózkodjék. A mig erre nézve utasítást kapott volna, éber figyelemmel kísérte a királynét, hogy mindenről tájékozva legyen.

E célból egy előkelő eredetű georgiait, névszerint Kalatuszff-ot nyerte meg a ki a királyné kíséretében volt s feltétlen bizalmában részesült. Ez a jellemtelen bérencz elvakította magát a tábornok ígéreiteitől s elárulta ennek a királyné minden tettét s tervét, a melyet csak kipuhatolhatott.

(Folytatása következik)

az európai békét. Ausztria-Magyarország, mint ide jelentetett, nem fog meglepő ellenintézkedéseket tenni csapatok mozgósítása által s egyáltalán tartózkodni fog mindentől, a mi súlyosabbá tehetné a helyzetet. Másrésztől azonban oly rendszabályokat mindenestre fogantat, melyek megvédik határait a meglepetések-től. Annyit az olasz kormánykörökben kétségtelennek tartanak, hogy Németország semmi körülmények között sem hagyja magára Ausztria-Magyarországot, sőt, ha a szükség úgy kívánná, kész mindkét határán szembe szállani az esetleges támadásokkal. Olaszország pedig szintén teljesíteni fogja azon kötelezettségeket, melyeket a hármass szövetség reáharit.

•Értesüléseim alapján előre mondhatom, hogy Oroszország a legközelebbi időben Bulgáriát illetőleg elhatározó lépést tesz s egyidejűleg ki fogja jelenteni, hogy Ausztria-Magyarország beleavatkozását casus belli-nek tekint. Az nem igen valószínű, hogy a béke a tavasz előtt megzavartatnék, de Rómában nagyon tartanak tőle, hogy tavasszal a háború kitör.

A párbaj.

Egy kiváló tehetségű, közbecsülésben állott férfinak életét oltotta ki ismét a gyilkos golyó párbajban. Egy még élete delében sem álló, tetterős férfinak kelle meghalnia csak azért, mert a társadalom vak. Egy bántos özvegynek és három ártatlan kis gyermeknek kelle egyedül maradniok, elgondozatlanul, mert a társadalom nem vetkőzhetett ki még egy a középkorba illő betegségből; mert a megsértett becsület vért kíván. A középkor sötétsége uralkodik még a tizenkilencedik század második felén. Mint hajdan az istenítélet, a tűzpróba: épen olyan ma a párbaj. A törvény tiltja ugyan, mert tiltani kell. De oly sujtó erővel, minőt feltétlen megérdemelne, nem. A törvényt hozzák, a törvényt kijátszzák. Magok a törvényhozók sem tesznek a tekintetben kivételt. Sőt a legujabb áldozat is épen törvényhozó volt. Egyike a magyar képviselőház kitűnőbb és tehetségesebb tagjainak. Bírák, kik hivatva volnának ítélni a törvény megszegője fölött, önmaguk szegik meg azt. És ha kihívják a minisztert, ki őre a törvénynek s felelős annak végrehajtásáért, az sem térhet ki talán előle, mert a társadalom így akarja.

Sok betegsége van társadalmunknak. Nagyon is sok. De egyik sem oly veszélyes, mint a párbaj, a mely nálunk egész mániává fejlődött már, úgy hogy nem valódi jogász az az egyetemen, a kinek legalább egy feltűzött párbaja nem volt már.

A párbaj a legképtelenebb s legigazágtalanabb és a legbűnösebb valami e világon.

Képtelen, mert nincs benne egy szemernyi igazság. A megsértett becsületnek elég van-e téve, ha ép a sértő a győztes és a megsértett — elégtétel gyanánt elvérzik? — Ott a Várady-Kozma párbaj Kolozsvárt, itt a Literáthy-Pásztélyi párbaj a Csepel-szigeten.

Hol ebben az igazság? Családi vagy magánbecsületem meg van sértve. Sérelmemet nem harszólhatom a bíróság elé s nem dobhatom prédává botrányhajászó journalistáknak. A társadalom felfogása szerint ez különben sem lovagias elégtétel vétele. A társadalom párbajt követel.

Becsületbíróság elé nem vihetem, mert a társadalom még nincs hozzá szokva. Párbajt kell vívnom. Ha nem állok ki a puská csöve elé, a tisztességes társadalom kigolyóz. Ha kiállok, ellenfelem, megértőm esetleg lelő, vagy ha nálamnál jobb vívó, nyomorékká üt. Hiába, a társadalom vért kíván. Így vesznék el nemzetünk jobbjai. Mert hogy csak a jobbak állanak ki komoly párbajra, az bizonyos. A haszontalan emberrel nem törődik a társadalom és ő sem vele. Elélhetnek egymással. Csak a gentleman nem negálhatja a társadalmat és így csak a gentleman esik áldoztává. Pedig igaza volt ám a nagy Széchenyinek, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmeznünk, olyan kevesen vagyunk. De nemcsak, hogy ezt nem tesszük, hanem téveszméink által önmagunk itéljük el közéletünk legtehetségesebbjeit.

A párbaj a legbűnösebb valami is. A szó szoros értelmében: szándékos emberölés. Mert vagy komoly a párbaj s akkor vért kíván, vagy játék s akkor gyalázat.

Már pedig a szándékos emberölésnek meg van a maga kemény büntetése. Miért nem sorozza a büntető törvény a párbajt tényleg a szándékos emberölés rovatába? Ez esetben bizonyára hamar megcsappanna a párbaj-kedv. Ha a vér után szomjazó sértett vagy sértő tudja, hogy mi vár reá; ha a társadalom tudni fogja, hogy azt, kire reákönyözteti a párbajt, ha nem is hal meg, moraliter tönkre tette, saját jól felfogott érdekében önmaga fogja elejteni a bűnös játékot. — Azonban nemcsak halállal végződő párbajt sújtsa így a törvény szigora, sújtan ki minden párbajt, mint szándékos emberölés kísérletet.

A míg a törvényhozás nem fog szigorúan intézkedni e tekintetben, addig a párbaj csak szedni fogja áldozatait.

Azt állítják, hogy nincs más mód, megtorolni a megsértett becsületet. Dehogynincs. Tessék becsületbíróság elé vinni a sértési esetet. Ez a legegyszerűbb mód. A sértőt bélyegezze meg a becsületbíróság s golyózza ki a társadalom. Ennek nagyon sokoldalu eredménye volna. Először megszűnnék a párbaj annyi áldozatot szedni; másodsor bizonyára kevesednének a sértések és harmadsor nem üzetnék oly csuf játék a becsülettel, mint most a párbajjal, mikor rögtön kihívás lesz belőle, ha a bálon véletlenül meglöki egymást két tánczos; ha a vendéglőben tévedésből elveszi valaki a más székét és sok efféle haszontalanságból.

Bármily megoldást találjon azonban a társadalom a sértett becsület megtorlására, az mindegy. Annyi tény, hogy a legfőbb ideje is elérkezett már, kivétközni a középkor sötét burkolatából s örökre véget vetni a párbajnak. Ez az egy bizonyos.

A társadalom ne csak ne kényszer tse a párbajra, hanem ítélje el a párbajt és bélyegezze meg a párbajozót.

Városi ügyek.

Brassó város közgyűlése

— decz. 14-én.

Hosszu tárgysorozat várt kedden a városi képviselő-elintézésére, melyet az elnöklő polgármester Brennerberg Ferencz néhány jelentéktelenebb jelentéssel nyitott meg.

Ezután Filtsch József (a „Kronst. Ztg.” szerkesztője) interpellálta az elnököt az utcák és tereknek a városi képviselő-elintézés által elhatározott új elnevezését illetőleg. Az elnök azonnal felelt erre; a kivitelt a magyar és román elnevezések megállapítása késleltette, azonban gondoskodni fog a mielőbbi befejezésről. — Tudomásul vétetik.

Az egy lovassági laktanya építésére szükséges telek megszerzését illető indítvány a jelen voltak elégtelen száma miatt nem volt tárgyalható s a jövő január hó 11-ére tűzetik ki napirendre.

Az elnök most jelenti, hogy a helybeli önkéntes tűzoltó-egylet átirata szerint az 1888. évre következő tisztviselők választottak meg: főparancsnok Schuster Károly, főszertárnok Stöszel Károly, mászószakasz-parancsnok Mathias Ede, szivattyneszakaszparancsnok Vitéz Károly, védőszakaszparancsnok Schmidt Frigyes, jegyző Kaufmann Arthur, pénztáros Fink Adolf. — A tisztviselők meghívtnak, kik csakhamar megjelenvén, az elnöklő polgármester rövid beszédet intéz hozzájuk s a város nevében köszönetet mond nekik, egyúttal tőlük kötelességük teljesítésének ígéretét kézzadással átveszi. A gyűlés állva hallgatta végig a beszédet s a tisztviselőket megéljenzte.

Erre az elnök átnyújtotta az önkéntes tűzoltó-egylet azon 5 tagjának, névszerint Zay Jenő, Irk Antal, Adler Lipót, Schwecht Frigyes és Klöckner Jánosnak, kik ezen évben tizedik szolgálati évüket fejezték be, a város által alapított emlékérmét. Ezen aktus alatt is fölállott a gyűlés s a kitüntetteket megéljenzte.

Schnell A. városi tanácsos jelentést tesz Szterényi Józsefnek a község kötelekebe való fölvétele felől. — A föl vétel iránt beadott kérés a képviselő-elintézés által elutasított volt, mert kérvényező nem mutatta ki, hogy magát fentarthatja, — a nélkül, hogy a városnak terhére esne; ellenkezőleg az adóhivatal egy átiratából kitűnt, hogy kérvényező csak 120 frt évi jövedelmet valott be, mi fentartásához nyilván nem elegendő. Kérvényező fellebbezésére a közigazgatási bizottság a városi képviselő-elintézését megszüntette, miután ez utóbbi nem mutathatta ki, hogy kérvényező nem képes magát fentartani. A tanács és az állandó választmány ajánlatára elhatároztatik, a közigazgatási bizottság végzése ellen fellebbezni, mint-hogy a bizonyítási eljárásnak ellentmond negatív bizonyítékot felhozni.*)

Jakobi K. tanácsos a husszések ügyében tesz jelentést. A képviselő-elintézés ezen husszések lefordítását. A közigazgatási bizottság ezen határozatot megszüntette s a bódék használóival újabb tárgyalásokat rendelt el, valamint a kártalanítási igényekre is kiterjedni. A tanács ezen végzése ellen fellebbezést indítványoz, minthogy kiegyezés nem várható; az állandó választmány ellenben indítványozza a fellebbezést elejteni s a határozat értelmében eljárni. Utóbbi indítvány elfogadtatott.

Az alispán megkeresésére az új csapatkórházhoz vezető utak kiépítése elhatároztatik azonban az igényelt járda és a kórház előtti tér befásítása mellőztetik.

*) A képviselő megkísérli, hogyan lehet fából vaskarika. Szerkesztőnk honn nem létében csak szárazon regisztráljuk a jámbor „Vater-ek” erőlködését, fenntartva neki, hogy engedel-mükkel ő is hozzájáruljon a tárgyhöz. A rovatvezető.

Zaminer E. főerdész jelenti, hogy a Bácsfalu és Türkös községekkel folytatott kiegyezési tárgyalások eredményre nem vezettek, habár a város követeléseik tekintetében a lehető legnagyobb engedményeket tette s a már évtizedek óta fenforgó perlekedések megszüntetése érdekében a lehetőség legmesszebb határáig ment, a mennyiben kijelentette, hogy megelégszik a város határán fekvő N. üzemosztálylyal (az u. n. Száraz-Tömös, mely véleménye szerint tisztán a város allodális birtoka), továbbá, hogy nemcsak csontkittalanul átengedi Bácsfalu és Türkös községnek a határuk fekvő erdőterületet, hanem a „Piatra mare” és „Gelboza” nevű allodális legelőhavasokról is lemond és megelégszik az 1886. évi december 10-én hozott egyezségi tervezetben megállapított csekély pénzkárpótlással.

A tanács és állandó választmány indítványára elhatároztatik: 1. A Bácsfalu és Türkös községek által ajánlott egyezségi feltételeket elfogadhatatlannak kimondani. 2. Az egyezségi bizottság mandátumát semmisnek nyilvánítani. 3. Az ügyész és főerdész által egy az igazságügyminiszterhez felterjesztendő petíciót kidolgoztatni, melyben azon kérés intézendő, hogy az 1870. évi LIII. t. cz. 81. §-a alapján a törzsvári uradalomhoz tartozó Bácsfalu és Türkös községekben az urbéri viszonyok szabályozására törv.-javaslat készíttessék és az országgyűlés elé terjesszessék; a városközségnek azonban nyújtassék alkalom a Száraz-Tömösre nézve táplált igényeit törvényes uton érvényesíteni. 4. Ezen kérvényt egy hármass küldöttség által az igazságügyminiszternek átnyújtani. Ezen küldöttség tagjaiul Brennerberg F. polgármester, Zaminer E. főerdész és Schnell Károly neveztetnek ki.

Egy 45.000 forintos kölcsön felvétele a hétfalusi erdőkezelő-bizottság költségeinek fedezésére, a miniszterium által nem engedélyeztetett. Elhatároztatik tehát, a miniszteri leiratot sajnálatos tudomásul venni és, minthogy a határozat indokai a tényeknek nem felelnek meg, a belügyminiszteriumhoz egy újabb felterjesztést intézni s annak átnyújtásával az imént választott küldöttséget megbízni.

(Vége következik.)

Tanügy.

Felhívás és figyelmeztetés.

A magyarországi tanítók Eötvös-alapját gyűjtő-és kezelő orsz. bizottság határozata értelmében ezenfel figyelmeztetjük az Eötvös-alap tagjaiul beiratkozott kartársakat alapszabályaink 14. §-ának azon intézkedésére, miszerint az „oly rendes tagok, kik az egy forintnyi tagsági díj befizetését két, egymásután következő évben elmulasztják, jogaikat az Eötvös-alapra nézve elvesztik és a rendes tagok sorából kitöröl-tetnek.

Egyúttal felhívjuk mindazokat, a kik évdijaikat az 1886-dik és az 1887-dik évre még eddig be nem szolgáltatott volna, ezt legkésőbb az 1888-ik évi január hó 20-dikáig annyival is inkább megtegyék, mivel a rendes tagok sorából a 14. §. értelmében kitörölt egyének régi jogaikat csak oly módon szerezhethetik vissza az Eötvös-alapra nézve, ha újból való beiratkozásuk alkalmával nemcsak a be nem szolgáltatott évdijakat pótolják, hanem még az örökös tagsági díjnak, azaz a 20 frtnyi összegnek egy negyedrészt is lefizetik.

Saját érdekeiknek megvédése és a pénztári könyvek hibátlan vezethetése céljából pedig felkérjük ezenfel az Eötvös-alap rendes tagjait a következőkre:

1. A gyűjtőívekre, illetőleg postautalványokra neveiket olvashatóbb betűkkel jegyezzék fel és mindig kitegyék tartózkodásuk helyének utolsó postahelyét is.

2) Azon tagok, a kik időközben nevüket avagy lakásukat változtatják, ezekről az Eötvös-alap elnökségét értesíteni el ne mulasztssák.

3) Halálozás esetén a rendes tagok özvegyei, illetőleg árváinak gondnokai az Eötvös-alap elnökségét a gyászseletről annyival is inkább értesítsék, mivel csak így intézkedhetünk arról, hogy azon rendes tagok özvegyei és árvái, a kik belépésüktől számítva halálukig 4 ízben megszakitás nélkül szolgáltatották be az 1 frtnyi tagsági díjat, a fizető rendes tagok könyvéből a fizetésre többé nem kötelezendő rendes tagok jegyzékébe vétesse fel.

Figyelmeztetésünket és kérelmünket az illető tagtársak jóindulatára ajánlván, maradtunk kitűnő tisztelettel

Budapest, 1887. december 3-án tartott ülésünkben, az Eötvös-alap gyűjtő- és kezelő országos bizottság nevében:

Péterfy Sándor, elnök.
Jeny József, ellenőr.

Örley János, pénztáros.
Luttenberger Agost, titkár.

Philharmoniai hangverseny.

Szép számú közönség jelenlétében tartott meg szerdán Brandner karnagy vezetése mellett a philharmonikus hangversenye. A műsor csak három számból állott, de mindegyike kiváló érdekléssel és értékkel bírt. Elője: Előjáték „Lohengrin”-hez, Wagner művészi ihlettségének egyik legújszerűbb s legjellemzőbb terméke. Wagner soha nyitányt ily módon nem komponált. Az operanyitányok addig mind két típusra voltak visszavezethetők: a Rossini-félére és a Weber-félére. Rossini kevés gondot fordítván a hangulat egységére, egészen független, az operában előforduló dallamoktól különböző nyitányt komponált, — míg Webernél a nyitány valóságos előszó, mintegy rövid foglalata a művében később előforduló melódiáknak. Wagner „Lohengrin”-hez irt előjátékában a nyitány harmadik nemét teremté meg. Művének fődallamai közül egyellenegyet választ ki, azon dallamot, mely mintegy a főszemélyt, az uralkodó eszmét kifejezi, s azt kibővítvén, megteremtí opeájának nyitányát. Az egész „Lohengrin”-ép úgy beufoglaltatik az „előjátékban”, miként egy halmaz rózsza kis üveg parfümben. — Az „Előjáték” magában véve egy nagy, genialis crescendo, mely miután elérte a mesterileg fejlesztett fortissimót, visszatér a honnan kiindult s alig észrevehető, harmonikus morajban végződik. Wagner megmagyarázta „előjátéka” jelentését: mint hozza le az angyalok csoportja a lovagok őrizetére bízott szent Graalt, azon serleget, melyben Krisztus vérenek egy-néhány cseppje foglaltatott, s elvégezvén megbízatásukat, ismét az égbe szállanak. Liszt e crescendo s diminuendóban az égből leszálló boldogság közeledését, azután isteni eredetének hatalmas nyilvánulását, végre eltűnését látta. De eltekintve minden symbolikus magyarázattól, „Lohengrin”-Előjátéka elsőrangú szépségű. Gyönyörű dallam hullámszik a zenekarban; kezdetben gyenge s távolról jövő, a többszörösen osztott magas hegedűk által jelezve, leszáll, s folyton erősítettik; szenvedélyesebb lesz a gordonkák hozzájárul-tával, végre a rézfúvókával kitör. azután lassan-lassan lecsendesedik s lehelle-szerűen fejszáll az égbe és eltűnik. — Zenészeinket a nehéz „Előjáték” kiviteleért abszolút elismerés illeti; gyönyörű s kifogástalan volt az minden ízében. A nagy crescendo s végül a diminuendo plasztikusan tünt ki s hatását a közönségre nem is téveszté el.

Egy újabb francia zeneszerző, Godard, hegedűhangversenye képezte a műsor második számát. A kompozíció czíme: „Concert romantique” már eléggé jelzi, hogy nem bir a klasszikus hangversenyek tökéletes formájával; de úgy is, a mint van, az idevágó hegedű-irodalomnak egy becses munkával való gazdagítását jelzi. Első s utolsó része némileg zilált, annál szebb azonban az első részt követő recitativ, az adagio s a spanyol jelleggel bíró canzonetta. Instrumentója mindig szellemes. — A zenekarnak derék hangversenymestere, Krause ur játszotta a solohegedűt. Kár, hogy izgatott elfoglaltsága a hangversenyt nem juttatta minden egyes részleteiben úgy érvényre, mint azt máskülönben már tőle hallottuk. Az első s a befejező tétel kissé el volt sietve; a többi részek azonban sima előadásával, egyenletes technikájával megtették hatásukat. Legjobban tetszett a pizzicato kíséretű canzonetta.

Beethoven remek „Eroica symphonia”-jának lendületes s gondos előadása, melyben csak a Scherzo Triojában a rézfúvók nem voltak egészen kifogástalanok, — képezte a hangverseny méltó zárszámát. A nagy nehézségű mű igazi élvezetet nyújtó módon interpretáltatott s a törekvő zenekarnak, de még inkább lelkes vezetőjének, Brandner karnagnak valóban dícséretére vált.

A közönség köréből.*)

Sz. 52—188788. A közhalmi állami népiskola igazgatóságától. Nyilvános köszönet.

A közhalmi m. kir. állami népiskola tanítótestülete kedves kötelességet teljesít, midőn mind azoknak, kik a szegény tanulók részére november hó 5-ikén rendezett fillérestély sikerét előmozdítani kegyeskedtek, halás köszönetét nyilvánítja; továbbá azoknak is, kik az estélyre el nem jöhetve, jegyeiket megváltották, ugyisint azoknak is, kik jegyeik megváltásánál, tekintettel a jótékony célra, felülfizetni kegyeskedtek.

Felülfizettek: Józsa Vilmosné (Sz.-Keresztúr) 60 kr, Issekutz Gyula 60 kr, Florián Gergelyné 80 kr, Rácz Sándorné 20 kr, Gyertyánosy Ferencz 1 frt 60 kr, Boér Mihály és neje 1 frt 20 kr, Láng Vilmos 1 frt 10 kr, Martini Adolf 60 kr, Bartha Ferencz 50 kr, Lukovszky József 20 kr, Szarka Elekné 1 frt 20

kr, Jákóby Dánielné 60 kr, Veg Albert és neje 1 frt 20 kr, Pessina Miksa és a tisztikar (Homoród) 1 frt 30 kr, Orbán Péter 60 kr, Taik József 40 kr, Keresztés József (Homoród) 1 frt 20 kr, Falk Mihály 60 kr, Bornertné 20 kr, Oroviez 20 kr, Fekete Örsvezető 1 frt 60 kr, Zakhariás Kristóf 60 kr, Josefy Gusztáv 20 kr, Gräser Lajos 20 kr, Simay Salamon 60 kr, Szegő mérnök (Héviz) 60 kr, Auspitz Gyula (Budapest) 60 kr, Czink Károly 10 kr, Auner mérnök 60 kr, Falten János 20 kr, br. Petky Ferenczné (Királyhalma) 1 frt, Csiki József (Moha) 1 frt, Gáspár József és neje 4 frt. Összes bevétel 52 frt 20 kr.

Kiadás 16 frt 86 kr. A szegény gyermekek segélyezésére maradt 35 frt 34 kr.

Kelt Köhalm, 1887.

Téglás István,
igazgató.

Rácz Sándor,
testületi jegyző.

Táviratok.

Bécs, decz. 17. (A „Brassó” eredeti távirata.) A „Pester Lloyd” jelenti, hogy miután a helyzet semmi irányban nem változott vagy javult, azon katonai jelenségek, melyek a nyugtalanítást szülték, továbbra is fennállanak, — ennél fogva monarchiánk részéről folytattnak az eddig foganatosított előkészítő óvintézkedések és valószínű, hogy az erre szükséges költségek iránt a közelebbi napokban megfelelő gondoskodás történend, fenntartva a törvényhozás jóváhagyását.

Helyi és vidéki hírek.

Vasárnap d. u. 2 órakor lesz Csernátfaluban az „International” vendéglo nagy termében az „E. M. K. E.” érdekében népgyűlés. A gyűlést a főkegyelet választmánya hívta össze, mely terjeszteti akarja az „E. M. K. E.” eszméjét csángó testvéreink között. Ismételtén kéretnek első sorban a választmány t. brassói tagjai, hogy lehetőleg nagy számban szíveskedjenek megjelenni s ez által a gyűlés erkölcsi súlyát emelni. Gyülekezés, illetve indulás Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő ur lakásáról vasárnap d. u. 1 órakor.

Karácsonyfa. A brassói magyar kisdédóvó intézetek karácsony előestéjén, illetve délutánján, az idén is szép karácsonyi ünnepélyt rendeznek karácsonyfaival. Lesz a kisdédóvóknak örömeük!

A róm. kath. jótékonyági nőegylet karácsonyfa-ünnepélyét f. hó 24-én délután 4 órakor a Nr. 1. nagy termében tartja, mely alkalommal szegénysorsú gyermekek fehérneműekkel és ruhaneműekkel megajándékoztatnak. Ezen ünnepélyre a t. cz. egyleti tagok, valamint a közönség tisztelettel meghívatik, megjegyezvén, miszerint egyrészt az alap gyarapítása érdekében, másrészt pedig oda nem tartozó egyének távoltartása céljából 10 kr, belépti díj fog beszédelni. Ócska ruhaneműek Kamaryt János ur által köszönettel fognak átvételni és nyugtáztatni. — Az egylet vezénlyősége.

A perselyek. Az „E. M. K. E.” brassómezei főkválasztmánya legutóbbi üléséből felkérte a megye területén lévő összes magyar egyházakat s egyleteket, hogy templomaikban, illetve helyiségeikben E. M. K. E. perselyeket helyezzenek el. Egyidejűleg felkérte a protestáns nőegyletet, hatna oda, hogy a nők a magánházakban perselyeket elhelyezve, naponként egy krt. tegyenek abba. Mint étesülünk, a nőegylet tagjai legalább 100 ily perselyt akarnak elhelyezni, melyeknek jövedelme: A brassói magyar nők „filléres gyűjtése” czímen kéretnek kezeltetni. Dícséretre méltó törekvés! Bár siker koronázná!

A távirói hivatali t. gondnok urat kérjük a közönség érdekében, legyen szíves az illető hivatalnok urakat arra figyelmeztetni, hogy a közönség nem azért van, hogy ők szeszélyök tárgyává tegyék. Ha a fél sürgőnyt ad fel s érte 86 krt kell fizetnie, átad 1 frtot, a hivatalnok ur le küldi a II. emeletről, menjen váltani. Ha a hivatalnak nincs apró pénze, tessék egy szolgát váltani küldeni, de nem a közönséget. Ez kérem, nem járja. Konkrét esettel szolgálhatunk. Kérjük erre a gondnok urat.

A csendőrség aludt! A „Kr. Ztg.” keddi számátban megemlékezve a hétfőn este O-Brassóban kitört tüzről, többek között azt mondja, hogy a csendőrség csendesen aludt a meleg szobájában. Ezen megjegyzés vagy tendencziózus s akkor sérti csendőrintézményünk reputációját, vagy pedig téves információ s a viszonyok nem ismeretén alapszik. Először: a csendőrségnek Brassó város területére nincs semminemű hatásköre. Nekünk külön rendőrségünk van s ha rendkívüli esetben csendőri segélyre van szükség, azt hivatalosan kell a hatóságnak megkeresni. Másodszor: egész csendőrségünk öt legényből áll. Tehát ebből sokat rendelkezésre bocsátani nem lehetne, mert ezekből is 2—3 mindég szolgálatban van. Harmadszor pedig: a tűznél az őrsvezető s egy csendőr ott volt. De nem kötelesség-

ből, hanem a szárny- s szakaszparancsnokság előzenekénységből, a mely a mely a hatóságot — kötelességen felül is — mindenkor készséggel támogatja. Ez a tényállás, melyet a csendőrség reputációja érdekében tartottunk szükségesnek kijelenteni.

Rendőri hírek. Elfogatott tegnapelőtt egy rendőrközeg által két napszamos, névszerint Szász Nicolae és Funár Nicolae egerbegyi lakosok, kik hamis utlevelek segélyével szándékoztak átszökni Romániába; az utlevelek Moldován János (Kis-Selyk) és Moldován Ilyés (Egerbegy) nevére voltak kiállítva. A szökevény-aspiránsok átszolgáltattak a kir. bíróságnak. — Tűzjelzett tegnap este 6 órákor a tűzoltó toronyőrség. A tűz Szentpéteren dühöngött, honnan táviratilag lett megkeresve tűzoltóságunk segítségért. — Betörési kísérlet. A napokban Tutti János, fogarasi illetőségű szolga erőszakosan akarta feltörni Dressnandt Ede óras klastrom-utczai üzletének kirakatát. Azonban rajtavesztett, mert Dressnandt egyik segéde észrevette a szándékot s egy rendőr segítségével elcsípte a nappali jómadarat, ki bekísértetvén át fog adatni a büntető bíróságnak. — Figyelmeztetés. Azon eddig sok helyt gyakorolt visszaélés, hogy szőnyegek, portörülők kendők stb. nyitott ablakokból egyenesen a nyilvános utcára rázatnak, sőt mindenféle piszok s mocskok az ablakokból az utcára hanyatlik, mi által nemcsak az utcák tisztátalanítatnak el, hanem a járókelők veszélyeztetése sincs kizárva, eltekintve az illemszabályoktól, melyek ily visszaélést nem tűrnek, — hivatkozva a büntető-törvény 118. s 125. §§-aira, 1—20 forintig terjedhető pénzbüntetés terhe mellett eltiltatik.

Teutsch jubileum. Teutsch erdélyi ág. ev. püspök f. hó 12-én fogadta a tisztelgéseket s. p. a következő sorrendben: Az erdélyi ág. ev. egyházkerületet Kästner főgondnokkal élén; az erdélyi néprajzi társulatot Budaker lelkes vezetője mellett, Szeben város képviselőt és tanácsát Hochmeister polgármesterrel élén; gróf Bethlen András főispán látogatását, ki Elischer József főigazgató s Trauschenfels Emil tanfelügyelő kíséretében tett nála látogatást; az egyházi főházassági bíróságot; a brassói nőegylet képviselőit; a brassói nőegyletet; a szebeni ev. ref. egyház küldöttségét Nagy József lelkészszel; a 200 tagu esperességi kerületi küldöttséget; Román Miron érseket; Szeben megye képviselőtében Thallman alispánt; a r. kath. egyházat Ninger főesperessel; a szebeni katonai tisztikart Waldstädter b. altábornaggyal; az áltami s más hivatalok főnökeit s számos magánost, kik mind szívélyesen üdvözölték a népe körében általános népszerűségnek örvendő főpásztort.

Estély Kolozsvárt. Kolozsvárról írják lapunknak f. hó 15-éről: A kolozsvári kir. Ferencz József tudományos egyetem olvasóköre alapítókéjének javára f. hó 14-én a nemzeti színházban, úgy anyagilag, mint szellemileg igen sikerült hangversenyt rendezett. A jegyek már napokkal előbb elkelték, a mely tény egyrészt az erkölcsi sikernek már a múlt évekbeni biztosításában, másrészt azon közkelettségben leli magyarázatát, melyben az egyetemi ifjúság a városi közönség előtt áll. A hangverseny első piécét képező „Serenade” gr. Zichy Gézáról férfiak és zenekar kísérettel zongorasolo: Beldi László ur által játszva kitűnően sikerült; nemkülönben Mendelsohntól a: „Capricioso brillante” és a „Concert-Aria”, az előbbi Bokros Ilona k. a. által zongorán, az utóbbi Márk Etel k. a. által énekekkel előadva. A Mondbach Sándor ur által zongorán előadott népdalok szintén nagy tetszéssel találkoztak és Németh színművész ur Gyalui Farkas „Hogy csinálják az újságot?” czimű karcolatát nagy derűtlenség között olvasta föl. Az estély koronáját a műkedvelői előadás képezte. Berczik Árpád egyfelvonásos vigjátéka: „A közügyek” adatott elő, fiatal, ugyiszólván ujjoncz műkedvelőktől igazán nem várt sikerrel. A mi főkép Megyeri Dezső a nemzeti színház jeles rendezőjének érdeme, kit sikerült ez estére is rendezőül megnyerni. A nők (Gundhardt és Zlamál Marika kisasszonyok) különösen jól oldották meg szerepüket a nagyszámú diszes közönség láttára is. Azonban anyagi sikernél, mely pár száz forint, tehető sokkal nagyobb az erkölcsi.

Kéjutazás Budapestre. Folyó év december 24-én, a brassó-kolozsvári, nagyszeben-kiskapusi, marosvásárhely-kocsárdi és a gyéres-tordai vonalak összes állomásairól 50%-kal mérsékelt II. és III. osztályu, 14 napig érvényes, személy vonatu menetéri jegyek fognak Budapestre a Brassóból reggel 4 órakor induló 315 számú; a N.-Szebenből reggel 8 óra 50 p.-kor induló 1811. számú; a Maros-Vásárhelyről d. u. 12 óra 15 p.-kor induló 1701. számú; a Tordáról d. u. 3 óra 19 perczkor iduló 1613. számú és a Kolozsvárról este 6 óra 36 perczkor induló 303. számú vonatokhoz kiadatni. A visszautazás 1888. január 6-ig bezárólag bármikor történhetik. A menettérti jegyek a visszautazásnál a gyors- és személyvonatu rendes jegyek közötti különbség ráfizetése mellett a gyorsvonatokra is érvényesek. Két 10 éven áóli gyermek az illető osztályra szóló egy jeggyel utazhatik. Egy gyermek külön kedvezményben nem részesül. Podgyász szabadsúly nem jár. Előleges jelentés nem szükséges. — Kolozsvárt, 1887. decz. 14-én. A magyar kir. államvasutak városi menetjeggyirodája Kolozsvárt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Hirdetmény.

A magas földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszteriumnak f. 1887. évi január hó 13-án 70718. sz. IX. b. a. kelt rendelete folytán a brassói ipar és kereskedelmi kamara kereskedelmi osztályának 16 és iparosztályának szintén 16 tagjának újra választása iránt a választási határidő hétfőre, azaz 1888. évi január hó 9-ére d. e. 9—12 és d. u. 3—6 óráig a tanácsház nagytermében ezennel kitűzetik.

Ezt a választás vezetésével megbízott bizottság azon megjegyzéssel hozza köz tudomásra, hogy a választás úgy a kereskedőkre, mint az iparosokra nézve elkülönítve történik és hogy mindazon brassói iparosok és kereskedők választhatóak és választóképesekek, kik az illető választók névjegyzékébe fel vannak véve.

Mindenik választó csakis személyesen szóval vagy írásban adhatja be szavazatát. A választók jogerőre emelkedett névjegyzéké alólírott választási elnök hivatal helyiségében — tanácsépület nagy-utca 519. h. sz. II. emelet — a választók részéről betekintés végett a hivatalos órák alatt a választás napjáig ki van téve.

Brassó, 1887. december hó 9.

A választás végrehajtásával megbízott bizottság:

Hintz Ernő,
bizottsági elnök.

Ü. sz. 511—1887.

Árverési hirdetmény.

A „Georg Türk's Sohn” csődtömege hitelezői által kinevezett hitelezői választmánynak 1887. évi november hó 22-ik napján hozott határozata alapján a csődtömeghez tartozó leltározott ingóságok (butor és papirgyári berendezési tárgyak és papir-készletek és anyagok) értékesítése céljából ezen ingóságok, valamint a csődtömeghez tartozó összes követeléseknek nyilvános árverés útján leendő elárverezésére határidőül folyó 1887. évi december hó 19-ik napja, illetve következő napjai mindenkor délelőtt 10 órakor tűzetik ki.

Miről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettnek, hogy az árverés a helyszínén, Bolonya külvárosban fekvő „Türk-féle papirgyár” helyiségében fog megtartatni, és hogy az ingóságok egyenként, de a lehetőségig nagyobb részekben és a leltári becsáron alól is, de mindenkor készpénz fizetés mellett fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni, és birtokba bocsátatni.

Brassó, 1884 évi december hó 7.

A hitelezői választmány és csődtömeg gondnok felkérésére

Nemes Péter,
kir. közjegyző.

(483) 2—3

Szám 431.—1887 végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a m.-vásárhelyi kir. törvényszék mint vá. bíróságnak az 1887. évi 1248. számú végzése által marosvásárhelyi Kupferstich Samu javára buni báró Szentkereszty Pál ellen 220 frt tőkehátralék, ennek 1887. évi december hó 1-től számítandó 6%-os kamatai, egy a jelen árverési hirdetmény kibocsátásával, valamint az ezután felmerülő költségek erejéig; továbbá az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint váltóbíróágnak az

1887. évi 1395. számú végzése folytán vidrátszegi Lázár Albert javára buni báró Szentkereszty Pál ellen 480 frt tőke hátralék, ennek 1887. december hó 1-től számítandó 6%-os kamatai, egy a jelen árverési hirdetmény kibocsátásával, valamint az ezután felmerülő költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 1800 frtra becsült, 2 drb 4 éves pej paripa ló, 2 drb 4 éves pej kancza, 1 drb 5 éves pej kancza és 2 drb 6 éves szürke kanczából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a segessvári kir. járásbíró 3601./1887. sz. kiküldést rendelő végzése s végrehajtók képviselőjének írásbeli jelentkezése folytán a helyszínén, vagyis Buni községében végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközölésére 1887. december hó 22. napjának d. e. 10 órája újabb határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fog.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Segessvár, 1887. december 7-én.

Fodor Árpád,

kir. bírósági végrehajtó.

(423) 1—1

Fényképészeti műtermem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik min- denmely a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, iz- léses s művészi kivitelű elkészítésére

a „**legújabb**” árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

Mely tisztelettel **Knapp M.**
fényképész.

(213) 51—*

Legfinomabb

SÓSBORSZESZ

(415) 12—12

Kenyeres Károly

kir. orsz. szabadalmazott szesz-különleges- ségek gyárából.

Orvosi tekintélyek által megvizsgálva és ajánlva.

— Sós-borszesz-készítményem a bor legkiválóbb és leghasznosabb alkotórészeit tartalmazza és ezért minden oly sós-borszesznél, a mely csak egyszerű spiritusból készül nemcsak egészségügyi, hanem kosmetikai szempontból is határozottan inkább ajánlható.

Kapható minden gyógyszerárban s nagyobb fűszerkereskedésben.

Legjobb minőségekről felelünk!

Brassói egyesült műmalmok.

A brassói legnagyobb versenyképességű műmalmok egyesülése által azon kellemes helyzetbe jutottunk, eddig el nem ért kitűnő minőségű

örleményeket

előállíthatni, melyeket legolcsóbb árak mellett ajánlunk a n. érd. közönségnek.

A t. cz. gahonatermelő közönségnek pedig tudomására hozzuk, hogy szövetkezettünk alapján bármely mennyiségű búzának megvásárlása részünkre lehetségessé vált — és hogy mindig azon helyzetben vagyunk, hogy a legmagasabb piaci árakat fizethetjük.

Brassói egyesült műmalmok.

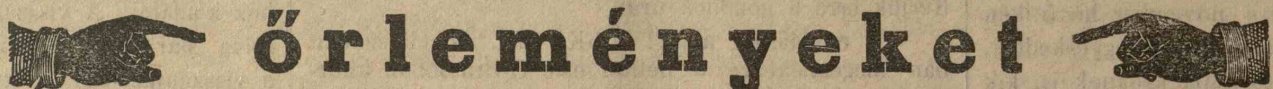
König, Heshaimer, Prentner, Seewald, Pellionis, Binder, Paul, Hügel

Legnagyobb versenyképesség!

Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Dr. J. G. Popp udvari fogorvos
Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Anatherin szájvíze. 40 év óta a legkedveltebb szá- és fogkonzerváló szer. Meggátolja a fogak lerakódását, eltávolítja a szá- szagát, felfrissíti a foghúst s elejét veszi a fogfájásnak. Ára: a nagy palacknak frt 1.40, a kisebbnek 1 frt, a legkisebbnek 50 kr.	Kapható minden gyógyszerárban, műszertárban és finomabb üzletben.
Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Anatherin fogpasztája üvegtégelyekben. Elismeri szer a fogak tisztántartására, a szá- felfrissítésére és konzerválására. — Ára 1 frt 22 kr.	
Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Aromatikus fogpasztája, nagyon kedvelt a kellemesen habzó fogszappanok barátai előtt. Kitűnő fogtisztító szer. — Ára 35 kr.	
Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Fogpora, a fogport kedvelők közt a legelterjedtebb és legkedveltebb, melytől a fogak ragyogó fehér színt nyernek. — Ára 63 kr.	
Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Fogtömője (Plombe), melylyel a használati utasítás szerint bárki önmaga tömőszőlheti ki odvas fogait. — Ára 1 frt.	
Dr. J. G. Popp udvari fogorvos	Növényiszappana, a legkitűnőbb pipere- és gyógyszerzappan, mindenféle bőrkütes és foltok ellen. — Ára 30 kr.	

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.

Fölszerelve a legújabb műszaki segédgépekkel, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy kifogástalan

(444) 6—6

állítok elő, mely örleményeim ajánlom a nagyérdemű közönségnek. — Ezenkívül

hüvelyes vetemények raktáron vannak mindég.

Szíves támogatást kérve, biztosítom a nagyérdemű közönséget, hogy igyekezni fogok úgy az áru minőségével, mint az árakkal is kielégíteni.

Kiváló tisztelettel

FROMM MÁRTON.

Fromm Márton gőzmalma Brassóban.